

عنوان مقاله:

مقایسه ی سطح یادگیری و بررسی دیدگاه دانشجویان تکنولوژی پرتوشناسی در مورد آموزش با استفاده از شبیهساز دستگاه توموگرافی کامپیوتری و آموزش سنتی در دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز

محل انتشار:

فصلنامه توسعه آموزش جندی شاپور، دوره 5، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مرضیه طهماسبی
لیلا علیپور فیروزآبادی
محسن چکی
عبدالحمید بهروزی
عبدالحسین عکبھی

خلاصه مقاله:

یکی از ابزارهای آموزش در مراقبت های بهداشتی درمانی، شبیهسازهای کامپیوتری هستند. هدف این حیطه از آموزش، فراهم آوردن امکان آموزش خارج از کلینیک و در یک چارچوب قابل کنترل می باشد. یکی از نرم افزارهای آموزشی در حیطه ی بهداشت و درمان، شبیهساز دستگاه توموگرافی کامپیوتری است. مطالعه ی حاضر، مطالعه ای توصیفی-مقطعی میباشد که به منظور مقایسه ی میزان یادگیری دانشجویان تکنولوژی پرتوشناسی با استفاده از روش کارآموزی سنتی و شبیهساز توموگرافی کامپیوتری و بررسی دیدگاه آنان در مورد استفاده از این شبیهساز برای آموزش انجام گرفته است. در این مطالعه که با استفاده از پرسشنامه انجام گرفته است، دانش ۶۱ دانشجوی تکنولوژی پرتوشناسی در مورد توموگرافی کامپیوتری پیش از کارآموزی سنجیده شد. پس از تقسیم آن ها به دو گروه تصادفی و آموزش یک گروه با شبیهساز توموگرافی کامپیوتری و گروه دیگر به روش سنتی، میزان یادگیری آن ها سنجیده شد. بر اساس نتایج، تفاوت آماری معناداری بین نمرات قبل و بعد از آموزش در هر دو گروه مشاهده شد ($P=10000/0$). نمرات دو گروه باهم تفاوت آماری معناداری نداشت. از دیدگاه دانشجویان مورد بررسی، مهمترین ویژگی های شبیهساز به ترتیب عبارت بودند از: بالا بردن آمادگی و کاهش استرس قبل از کارآموزی، همخوانی محیط شبیهساز و پروتکل های آن با دستگاه واقعی، افزایش سرعت یادگیری. نتایج تحقیق نشان داد که شبیهسازهای کامپیوتری، امکان آموزش در یک فضای مجازی اقتباس شده از محیط واقعی را فراهم می کنند. بنابراین، فراگیر می تواند مهارت های حرفه ای خود را قبل از مواجهه با بیمار واقعی بهبود بخشد.

کلمات کلیدی:

آموزش مجازی، آموزش سنتی، شبیهساز، توموگرافی کامپیوتری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1555365>

